

ADATOK A BARCSI BORÓKÁS TÁJVÉDELMI KÖRZET KATICABOGÁR (COCCINELLIDAE) ÉS ÁLBÖDE (ENDOMYCHIDAE) FAUNÁJÁHOZ (COLEOPTERA)

MERKL Ottó

MERKL, O.: Data to the coccinellid and endomychid /Coleoptera/ fauna of the Barcs Juniper Woodland nature preservation area, Hungary.

A b s t r a c t. An annotated list of 38 species of Coccinellidae and 4 species of Endomychidae from the area is presented. A schematic map of the investigated area and 5 UTM-maps showing Hungarian localities of 5 species are given.

A v i z s g á l t t e r ü l e t :

f ö l d r a j z i é s n ö v é n y t a n i v i s z o n y o k

A Barcsi borókás Somogy-megye délkeleti részén, a Dráva közelében fekszik. 3417 hektáros területén 1974-ben - Magyarországon negyedikként - tájvédelmi körzetet létesítettek. Közigazgatásilag Barcs városhoz, valamint Darány, Drávatamási, Istvándi és Kastályosdombó községekhez tartozik. A védett területen belül fekvő Középrigócot Barcs-hoz csatolták.

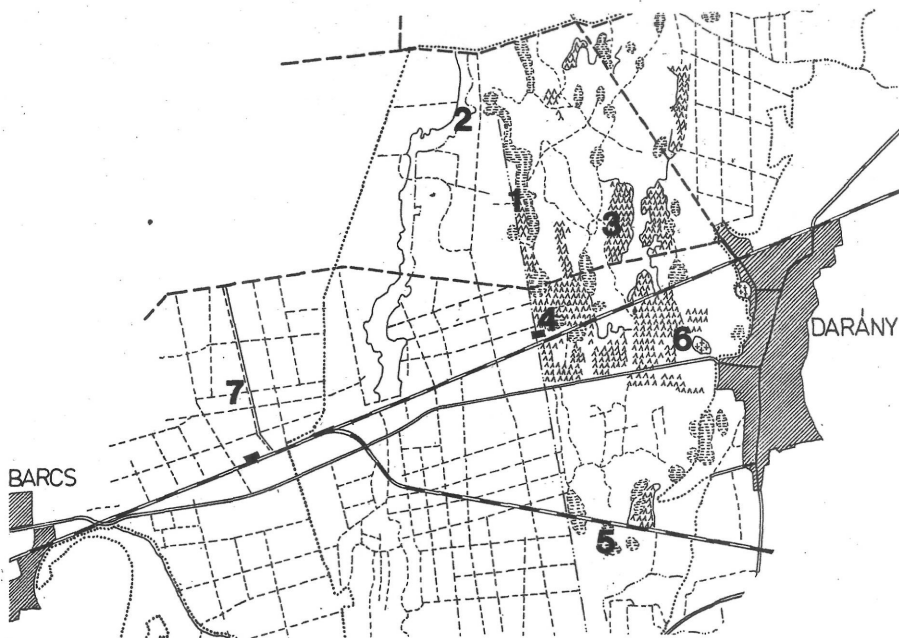
A tájvédelmi körzet alapkőzetét mészből szegély, buckákat és mélyedéseket formáló pleisztocén futóhomok alkotja, amelyen savanyú kémhatású rozsdabarna erdőtalajok, illetve az expizíciótól és a talajvízszinttől függően láptalajok és homoki váztalajok alakultak ki. A csapadék évi 780-830 mm. Az évi hőmérsékletingadozás /július 20-22 °C, január -1 °C középhőmérséklet/ viszonylag alacsony, a napi ingadozás azonban igen szélsőséges lehet.

A terület nagy része erdészeti szempontból kevésbé értékes, mezőgazdaságilag pedig csaknem hasznosíthatatlan; tájképi, botanikai és zoológiai értékei annál jelentősebbek.

Hasonlóan Magyarország számos más, "természetes" vegetációjához, a Barcsi borókás ősinek tűnő képe valójában emberi behatás eredménye. A terület uralkodó növénytársulása eredetileg cseres-tölgyes volt, mára azonban csak maradványaiban maradt fenn. Helyét az irtások, majd a legeltetés nyomán elnyíresedett kocsányos tölgyesek, borókás-nyíreszek; telepített, de már spontán újló erdei fenyvesek, a buckatetőknél ezüstperjés gyepesek foglalták el. A mélyebb fekvésű részekben láptalajok, tőzegmohás átmeneti lápok, égeres láperdők találhatók. Égeres kíséri a tájvédelmi körzet patakjait is.

Részletes növényzeti jellemzés helyett itt a következő összefoglaló publikációkra utalok. Alapvető BORHIDI /1958/ dolgozata. JUHÁSZ /1983/ az edényes növényeket, GALAMBOS /1981/ a mohákat, GALLÉ /1978/ a zuzmókat, VASS /1978/ a mikrosporiális gombákat, UHERKOVICH /1978, 1981/ és UHERKOVICH - KÁDÁR /1983/ pedig az algákat dolgozta fel.

Megjegyzendő, hogy a Barcsi borókás növényföldrajzilag a nyugat-balkáni flóratartomány /Illyricum/ dél-dunántúli flóraidékének /Praeillyricum/ somogyi flórajárásába /Somogyicum/ tartozik.

1. ábra. Gyűjtőhelyek a Barcsi borókásban. Magyarázat: 1: Darány, Nagyberek, 2: Barcs, halastavak, 3: Darány, Szűrűhely, 4: Darány, Kuti-őrház, 5: Barcs, Csikota, 6: Darány, temető, 7: Barcs, Középrigóc.

Fig. 1. Collecting localities in the Barcs Juniper Woodland. 1: Darány, Nagyberek, 2: Barcs, fish ponds, 3: Darány, Szűrűhely, 4: Darány, watch-house "Kuti", 5: Barcs, Csikota, 6: Darány, cemetery, 7: Barcs, Középrigóc.

A terület az EIS /European Invertebrate Survey/ által használt UTM /universal transversal Mercator/ hálótérképen a következő koordinátákra esik: XM90, YM00, XL99, YL09 /legnagyobb része az utóbbi kvadrátot foglalja el/.

A v i z s g á l t a n y a g

A Barcsi borókás katicabogarairól és álbödéről eddig önálló közlemény nem jelent meg, Szórványadatot is mindössze HORVATOVICH /1981/ közleményében találunk, aki a *Sospita vigintiguttata* L. előfordulásáról tesz említést.

A feldolgozott anyag zöme a Janus Pannonius Múzeum /Pécs/ gyűjteményéből származik. 1982. júniusában Bessenyei Ferenc, a budapesti Természettudományi Múzeum dolgozója töltött pár napot a vizsgált területen, s közben néhány *Coccinellida* fajt is gyűjtött. A borókást 1984. októberében én is meglátogathattam, és az általános bogárgyűjtés közben katicabogarakra is szert tettem. Mind Bessenyei, mind a magam anyagában található 1-1 olyan faj, amelyet a pécsi múzeum dolgozói még nem gyűjtöttek.

A vizsgált példányok zömmel a Janus Pannonius Múzeumban /a továbbiakban: JPM/, kisebb részben a Természettudományi Múzeum Állattárában /a továbbiakban: TTM/ találhatóak.

A gyűjtött fajok és a lelőhelyek
jegyzéke

A biztos azonosíthatóság érdekében pontosan közlöm valamennyi különböző lelőhelycédula adatait, azokat egymástól pontosvesszővel elválasztva. Helykímélés céljából a gyűjtők nevét azonban rövidíttem, a következők szerint:

BF	Bessenyei Ferenc	PZs	Petrovics Zsuzsa
CsM	Csiby Mária	SJ	Sár József
HS	Dr. Horvatovich Sándor	TS	Dr. Tóth Sándor
MA	Maráz Angéla	UÁ	Dr. Uherkovich Ákos
MZs	Márton Zsófia	VG	Vágner Géza
MO	Dr. Merkl Ottó	fcs	fénycsapda /light trap/

Az 1. ábra szemlélteti azokat a gyűjtőhelyeket, ahonnan Coccinellida vagy Endomychida fajok előkerültek.

Coccinellidae - Katicabogarak

Adonia variegata /GOEZE, 1777/. - Barcsi Ósborókás, 1979.V.22 HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VI.26. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Darány, Szűrűhely, 1981.VII.22. MZs /1 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1984.VIII.4. PZs /1 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1984.VIII.28. PZs /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Kuti-órház, fűhálózás, 1984.X.9. MO /1 db TTM, 1 db, JPM/; Középrigóc, 1979.VIII.16. HS /1 db, JPM/. - Egész Magyarországon közönséges, főleg a nyílt, száraz, napsütötte biotópokat kedveli. Levéltetűfogyasztó. Elterjedt az egész palearktikus régióban /Japán kivételével/, valamint Afrikában dél felé Kenyáig.

Hippodamia tredecimpunctata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.V.22. HS /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.16. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Berek, 1978.VIII.29. TS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, halastavak, 1984.V.3. UÁ /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Kuti-órház, fűhálózás, 1984.X.9. MO /1 db, TTM, 1 db, JPM/; Középrigóc, 1979.VIII.16. HS /1 db, JPM/. - Hazánkban általánosan elterjedt, gyakori faj. Leggyakrabban mocsaras területeken él, lárvái itt fejlődnek, imágói azonban a víztől messze elköborolnak. Levéltetűfogyasztó. Előfordul az egész palearktikus régióban és Észak-Amerikában.

Anisosticta novemdecimpunctata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.V.5. HS /3 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.V.16. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VII.5. HS és SJ /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.IX.12. HS /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, moha rostálás, 1979.II.24. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Darány, 1979.VII.8. TS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Nagyberek, 1984.V.3. UÁ /3 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Kuti-órház, 1984.VI.20. PZs /1 db, JPM/; Középrigóc, 1979.VIII.16. HS /1 db, JPM/. - Magyarország alacsonyabb fekvésű vidékein elég gyakori. Szinte kizárólag nedves területeken él, vízparti növényeken tartózkodik. Levéltetűfogyasztó. A távol-keleti részek kivételével elterjedt az egész palearktikus régióban.

Tytthaspis sedecimpunctata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.V.16. HS /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VII.18. HS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Kuti-órház, 1984.VI.20. PZs /1 db, JPM/; Darány, 1978.VII.3. HS, SJ /1 db, JPM/; Darány, 1978.VII.8. HS /1 db, JPM/; Darány, rostálás, 1978.VII.1. HS, SJ /1 db, JPM/; Hungaria merid., Középrigóc, 1975.VII.24. UÁ /1 db, JPM/; Középrigóc, 1979.V.14. MZs /2 db, JPM/. - Magyarország alacsonyabb területein közönséges, a hegyvidékeken ritka. Száradó lápréteken, úde kaszálókon, mezofil réteken a gyepszintben él. Lisztharmatgombákkal táplálkozik. Elterjedt a palearktikus régió nyugati részén Európától Mongóliáig.

Adalia /*Adalia*/ *bipunctata* /LINNAEUS, 1758/. - Hungaria merid., Középrigóc, borókás-nyíres, 1975.IV.14. UÁ, MA /1 db, JPM/; Középrigóc, 1975.IV.6. fcs /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Nagyberek, erdei fenyes, kopogtatva, 1984.X.8. MO /1 db, TTM, 2 db JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Kuti-órház, fűhálózás, 1984.X.9. MO /1 db, TTM, 1 db, JPM/. - Hazánk területén mindenütt közönséges, ahol fás társulások vannak. Főleg lombos erdőkben, de gyakran fenyesekben is, a korona-szintben él. Telelő példányai lakásokba is behúzódnak. Levéltetűfogyasztó. Elterjedt a palearktikus régióban a Távol-Kelet kivételével; Észak- és Dél-Amerikába betelepítették.

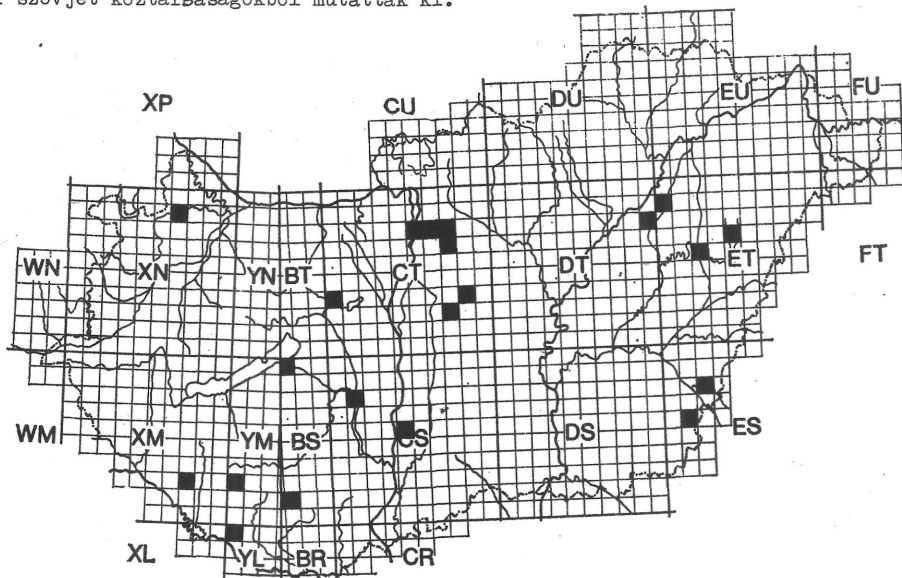
Adalia /*Adalia*/ *decempunctata* /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VI.26. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.XI.24. HS /1 db, JPM/; Darány, 1978.VII.8. HS /1 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1984.VIII.21. PZs /1 db, JPM/. - Magyarországon a lombos- és tűlevelű erdőkben egyaránt gyakori, a lombkorona-szintben él. Levéltetűfogyasztó. Előfordul Európában, Észak-Afrikában, Kézsiában és Dél-Ázsiában.

Coccinella /Coccinella/ septempunctata LINNAEUS, 1758. - Barcsi borókás, Barcs, Csikota, 1984.VIII.28. PzS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Szűrűhely, 1981.VII.22. MzS /2 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Kuti-órház, 1981.VII.22. MzS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Kuti-órház, 1984.V.3. ÚA /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Kuti-órház, fűhálózás, 1984.X.9. MO /1 db, TTM, 1 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1972.VIII.10 ÚA /1 db, JPM/; Hungaria merid. Darány, temető, borókás-nyíres, 1974.VII.24. ÚA /2 db, JPM/; Barcsi borókás, Barcs-Középrigóc, 1984.V.31. VG /1 db, JPM/; Hungaria merid. Középrigóc, 1974.VII.24. ÚA /2 db, JPM/; Középrigóc, 1979.IX.12. HS /1 db, JPM/. - Magyarországon mindenfelé elterjedt és gyakori, nemritkán tömegesen lép fel. Általában a gyepszintben, vagy a fák alsó ágain tartózkodik. Levéltetűfogyasztó. Előfordul az egész palearktikus régióban, valamint Elő-Indiában.

Coccinula quatuordecimpustulata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979. V.13. MzS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, berek, 1978.VIII.29. CsM /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Darány, 1979. VII.8. TS /4 db, JPM/; Darány, 1978.VII.8. HS /1 db, JPM/; Darány, 1978.IX.7. HS 2 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1972.VIII.10. ÚA /2 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Kuti-órház, 1984.V.31. PzS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Szűrűhely, 1981.VII.22. MzS /5 db, JPM/; Hungaria merid., Középrigóc, 1975.VII.24. ÚA /15 db, JPM/. - Hazánkban egyike a leggyakoribb katicabogár-fajoknak, elsősorban a száraz biotópokat kedveli, ahol a gyepszintben tartózkodik. Levéltetűfogyasztó. Elterjedt a Távol-Kelet kivételével az egész palearktikus régióban.

Oenopia conglobata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.XI.24. HS, SJ /1 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1984.VIII.28. PzS /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Kuti-órház, elpusztult példányok az órház ablakában, 1984.X.8. MO /2 db, TTM/. - Magyarországon elterjedt és gyakori. Legtöbbször füzes-nyáras ligeterdőkben találjuk, de a legzártabb állományok kivételével minden erdőtüpusban előfordul. A lombkoronaszintben él, telelő példányai emberi létesítményekben is fellelhetők. Elsősorban levéltetűfogyasztó. Előfordul a palaearktikus régióban Európától az Usszuri vidékéig.

Oenopia impustulata /LINNAEUS, 1767/. - Középrigóc, égeres, 1979.III.9. HS, SJ /1 db, JPM/. - Hazánkban szörványosan fordul elő /2. ábra/. Mocsaras területekhez kötődik, itt a mocsárerdők, láperdők, patakmenti égeresek lombkoronaszintjében él. Levéltetűfogyasztó. Eddig Európa több országából, valamint a Kaukázuson túli szovjet köztársaságokból mutatták ki.

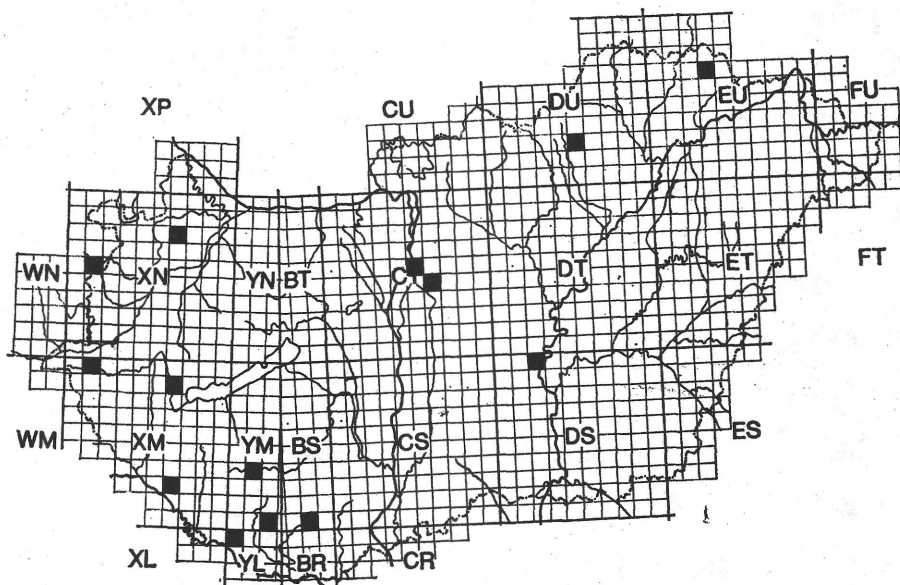
2. ábra. Az *Oenopia impustulata* L. magyarországi lelőhelyei.
Fig. 2. Hungarian localities of *Oenopia impustulata* L.

Harmonia quadripunctata /PONTOPPIDAN, 1763/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1974.III.21. ÚA /1 db, JPM/; Középrigóc, 1975.IV.6. fcs /1 db, JPM/. - Magyarországon a leggyakoribb fajok egyike. Legtöbbször fényfőkn tartózkodik, ahol levéltetűveket fogyaszt; telelő imágóit azonban lomboserdők avarjában, vagy fának leváló kérge alatt is megtalálhatjuk. Gyakran repül fényre. Előfordul a palearktikus régióban Európától Szibériáig.

Anatis ocellata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.V.5. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VI.26. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, moha, rostálás, 1979.V.24. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, 1982.IV.8. UA /1 db, JPM/; Darány, 1978.VII.15. SJ /1 db, JPM/; Hungaria merid., Darány, temető, borókás-nyíres, 1974.VII.12. UA /2 db, JPM/; Hungaria merid., Középrigóc, borókás-nyíres, 1975.IV.14. UA, MA /1 db, JPM/; Középrigóc, 1975.IV.6. fcs /1 db, JPM/; Középrigóc, 1976.VII.15. HS /1 db, JPM/; Középrigóc, 1978.V.5. UA /1 db, JPM/; - Magyarországon mindenfelé előfordul, ahol őshonos vagy telepített fenyvesek vannak; legtöbb lelőhelye természetesen a fenyvesekben sokkal gazdagabb Dunántúlon található. Többnyire levéltetveket fogyaszt. Nagyrítkán lomboserdőkben, sőt, gyümölcsösökben is rábukkanhatunk. Előszerepettel repül fényre. Elterjedt Japán kivételével az egész palearktikus régióban.

Myzia oblongoguttata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, moha, rostálás, 1979.II.24. HS, SJ /1 db, JPM/; Hungaria merid., Középrigóc, borókás-nyíres, 1975.IV.14. UA, MA /1 db, JPM/; Középrigóc, 1975.IV.6. fcs /1 db, JPM/. - Magyarországon elsősorban a hegyvidékeken és a Dunántúlon fordul elő, de elég ritka. Kizárólag fenyvesekben él, levéltetűfogyasztó. Gyakran fogható mesterséges fényforrások körül. Elterjedt a palearktikus és a nearktikus régióban.

Sospita vigintiguttata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VI.26. HS, SJ /1 db, JPM/. - Magyarországon szóróványosan fordul elő, ritka /3. ábra/. Mocsár- és láperdőkhez, folyókat és patakokat kísérő erdőtüszulásokhoz kötődő faj. Többnyire a lombkoronaszintben, néha virágokon tartózkodik. Levéltetűfogyasztó, fényre is repül. Eddig Európából ismert, de valószínűleg Szibériában is előfordul. - A Barcsi borókásban gyűjtött példányt HORVATOVICH /1981/ is említi.

3. ábra. A *Sospita vigintiguttata* L. magyarországi lelőhelyei.
Fig. 3. Hungarian localities of *Sospita vigintiguttata* L.

Calvia /*Calvia*/ *decemguttata* /LINNAEUS, 1767/. - Barcsi borókás, Barcs, Csikota, 1981.IX.22. UA /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Barcs, Csikota, 1984.VIII.28. Pzs /1 db, JPM/; Darány, Hg-lámpán, 1976.IX.28. HS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, 1982.IV.8. UA /3 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Darány, borókás, 1982.V.19. UA /1 db, JPM/; Középrigóc, 1976.VII.15. HS /1 db, JPM/. - Hazánkban a hegyvidékek és a Dunántúl erdeiben mindenfelé megtalálható, de nem fordul elő nagy mennyiségben. A lombkoronaszintben él. Levéltetveket fogyaszt. Előszerepettel repül fényre, olyannyira, hogy a legtöbb példányt mesterséges fényforrások körül gyűjtötték. Az egész palearktikus régióban előfordul.

Calvia /*Anisocalvia*/ *quindecimguttata* /FABRICIUS, 1777/. - Barcsi borókás, Barcs, Csikota, 1984.VIII.28. Pzs /2 db, JPM/; Barcsi borókás, halastavak, 1984.V.3. UA /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Darány, temető, 1975.VII.11. HS /2 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Nagyberék, kopogtatás, 1984.X.8. MO /2 db, TTM/. - Hazánk erdős vidékein sokfelé előfordul, de nem gyakori. Főleg a nedves területein

ket kedveli. A lombkoronaszintben tartózkodik, elsősorban levéltetveket fogyaszt, de gyakran levélbogárlárvákat is ragadoz. Fényre is repül. Elterjedt az egész palearktikus régióban.

Calvia /Anisocalvia/ quatuordecimpunctata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ősborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/; Darány, avar rostálás, 1978.I.31. HS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Barcs-Középrigóc, 1983.IV.8. UA /1 db, JPM/; - Magyarországon a leggyakoribb *Calvia*-faj, minden lomboserdő-társulásban előfordul. Szintén a lombkoronaszintben él, levéltetveket fogyaszt, de két rokonával ellentétben szinte sohasem repül fényre. Elterjedt a palearktikus és a nearktikus régióban.

Propylea quatuordecimpunctata /LINNAEUS, 1758/. - Barcs Ősborókás, 1979.VIII.30. HS /3 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, tölgyes, 1975.IX.12. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, moha rostálás, 1979.II.24. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Barcs, Csikota, 1984.VIII.28. Pzs /3 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Kuti-őrház, fűhálózás, 1984.X.9. MO /1 db, JPM, 1 db, TTM/; Hungaria merid. Középrigóc, 1975.IV.23. UA /1 db, JPM/; Hungaria merid., Középrigóc, 1975.VII.24. UA /1 db, JPM/; Középrigóc, moha rostálás, 1979.X.23. HS, SJ /1 db, JPM/; - Magyarországon a *Coccinella septempunctata* L. mellett a leggyakoribb katicabogárfaj. Minden növény-társulásban előfordul. A gyepszintben tartózkodik, levéltetűfogyasztó. Az egész palearktikus régióban előfordul.

Psyllobora vigintiduopunctata /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ősborókás, 1979.V.16. HS /3 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, 1979.V.22. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, 1979.VII.26. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, 1979.VIII.17. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, 1979.IX.4. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, Darány, 1979.VII.8. TS /2 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Kuti-őrház, 1984.VII.19. UA /2 db, JPM/; Barcsi borókás, Darány, Szűrűhely, 1984.VIII.7. Pzs /1 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, Nagyberek, 1984.V.31. VG /1 db, JPM/; Hungaria merid., Középrigóc, 1975.VII.24. UA /1 db, JPM/; Középrigóc, 1977.V.1. HS /1 db, JPM/; Barcsi borókás, Barcs-Középrigóc, 1984.V.21. VG /1 db, JPM/; - Hazánkban mindenütt elterjedt és közönséges, főleg a nedvesebb, vagy legalábbis mezzifil jellegű helyeken. A gyepszintben tartózkodik, ahol lisztharagtombákkal táplálkozik. A Távol-Keletet kivéve az egész palearktikus régióban előfordul.

Subcoccinella vigintiquatuor punctata /LINNAEUS, 1758/. - Darány, 1977.V.3. Mzs /1 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1972.VI.19. UA /20 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, 1982.VI.23. BF /1 db, TTM/; - Magyarország alacsonyabban fekvő területein mindenfelé közönséges. A gyepszintben tartózkodik. Növényevő, tápnövényei főleg pillangósok és szegfűfélék. Előfordul a palearktikus régióban a Távol-Kelet kivételével.

Coccidula scutellata /HERBST, 1783/. - Barcsi Ősborókás, 1979.VI.26. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, 1979.IX.12. HS /1 db, JPM/; Középrigóc, 1977.V.1. HS /2 db, JPM/; Középrigóc, 1979.III.3. HS, SJ /3 db, JPM/; Középrigóc, hangyaboly rostálás, 1979.I.27. HS, SJ /1 db, JPM/; - Magyarországon elterjedt és gyakori. Mocsári, lápi társulásokhoz kötődő faj, vízparti növényzetben tartózkodik, levéltetűfogyasztó. Előfordul Európában és Szibériában.

Rhyzobius chrysomeloides /HERBST, 1792/. - Középrigóc, 1975.III.9. fcs /1 db, JPM/; Középrigóc, 1975.III.20. fcs /1 db, JPM/; Középrigóc, 1975.IV.3. fcs /1 db, JPM/; Középrigóc, 1975.IV.6. fcs /1 db, JPM/; Hungaria merid., Középrigóc, borókás-nyíres, 1975.IV.14. UA, MA /1 db, JPM/; - Magyarországi elterjedése az őshonos és telepített *Pinus silvestris* illetve *Pinus nigra* állományokhoz kötődik, helyenként gyakori. Levéltetvekkal táplálkozik. Szárnyas egyedei fényre is repülnek. Előfordul Európa déli felében és a Medeterráneumban.

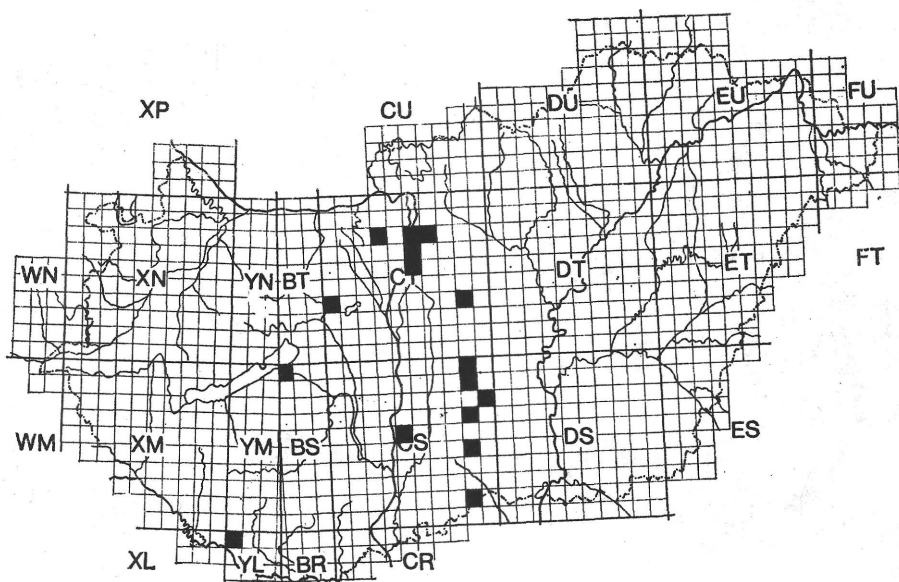
Hyperaspis erythrocephala /FABRICIUS, 1787/. - Darány, 1975.VI.25. HS /2 db, JPM/; Középrigóc, 1975.VI.24. HS /2 db, JPM/; - Hazánkban főleg a Duna-Tisza-közén fordul elő, ezen kívül csak néhány dunántúli adata ismert /4. ábra/. Homokpusztai gyepekben él, pajzstetvekkal táplálkozik. Elterjedt a palearktikus régió sztyepp-övezetében Európától Koreáig.

Hyperaspis repennis /HERBST, 1783/. - Hungaria merid., Középrigóc, 1975.VII.24. UA /2 db, JPM/; Középrigóc, 1979.VIII.16. HS /1 db, JPM/; - Magyarországon a *Hyperaspis* fajok közül a leggyakoribb. Mint tipikus sztyepplakó, főleg a Középhegységek déli lejtőin, illetve az alföldi és a dunántúli száraz réteken fordul elő. Pajzstetvekkal táplálkozik. Elterjedt a palearktikus régióban Európától és Észak-Afrikától Kazahsztánig.

Stethorus punctillum WEISE, 1861. - Barcsi Ősborókás, 1979.XI.20. HS /2 db, JPM/; Barcsi Ősborókás, moha, rostálás, 1979.III.3. HS /1 db, JPM/; Darány, avar, rostálás, 1978.I.31. HS =2 db, JPM/; Középrigóc, 1979.XI.10. HS /1 db, JPM/; - Hazánkban mindenütt előfordul, közönséges. Fák lombkoronaszintjében tartózkodik és a Tetranychidae családba tartozó atkákat fogyaszt. Elterjedt a palearktikus régióban a Távol-Kelet kivételével.

Scymnus /Scymnus/ nigrinus KUGELANN, 1794. - Barcsi Ősborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Nagyberek, erdei fenyves, kopogtatva, MO 1984.X.8. MO /1 db, TTM/; - Magyarországon szórvaosan fordul elő, elsősorban a Dunántúlon, ahol nagyon kiterjedésű őshonos vagy telepített *Pinus*-állományok vannak. A fák ágain főleg levéltetvekkal táplálkozik. Európai elterjedésű.

Scymnus /Scymnus/ pallipediformis GÜNTHER, 1958. - Barcsi Ősborókás, 1979.

4. ábra. A *Hyperaspis erythrocephala* F. magyarországi lelőhelyei.
Fig. 4. Hungarian localities of *Hyperaspis erythrocephala* F.

VI.26. HS, SJ /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.IX.4. HS /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, 1982.VI.26. BF /1 db, TTM/; Középrigóc, 1979.VIII.17. HS /1 db, JPM/. - Magyarországon elterjedt és gyakori, az irodalomban azonban nem találunk említést előfordulásáról, mivel a *Scymnus apetzi* MULSANT, 1846 fajjal keverték össze. A két faj rendkívül hasonló egymáshoz, a nőstények nem különböztethetők meg, a hímek meghatározása is csak az iverkészülék vizsgálatával történhet. Különböző gyűjtemények példányait tanulmányozva úgy tűnik, hogy a század első feléig, harmadáig az apetzi, azóta a pallipediformis a gyakoribb hazánkban. Mindkét faj levéltetveket fogyaszt, és főleg a nyíltabb, szárazabb élőhelyeket kedvelik. A gyepszintben vagy a fák és bokrok alsó ágain tartózkodnak. A pallipediformist eddig Európából és Kisázsziából mutatták ki.

Scymnus /*Scymnus*/ *frontalis* /FABRICIUS, 1787/. - Barcsi Ósborókás, 1979. VI.26. HS, SJ /1 db, JPM/; Darány, 1978.IX.1. HS /1 db, JPM/. - Magyarországon a *Scymnus* fajok között a leggyakoribb. Mindenekelőtt a száraz, nyílt biotópokban fordul elő, az alacsonyabb ágakon és a gyepszintben főleg levéltetveket fogyaszt. Elterjedt Európától és Észak-Afrikától Szibériáig.

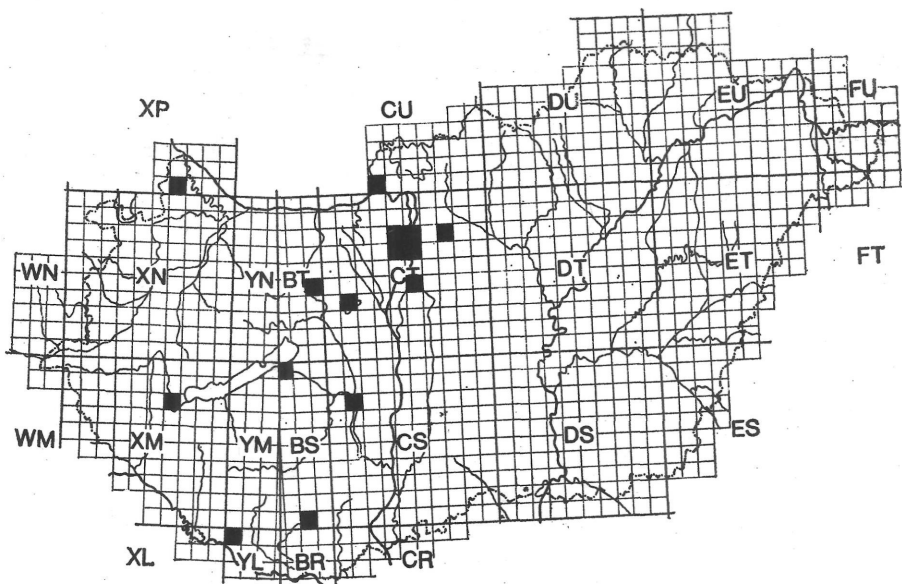
Scymnus /*Scymnus*/ *rubromaculatus* /GOEZE, 1777/. - Barcsi Ósborókás, 1979. VI.26. HS, SJ /3 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.17. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.23. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.IX.4. HS /3 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.XI.24. HS /1 db, JPM/; Középrigóc, 1977.V.1. HS /1 db, JPM/; Középrigóc, 1979.VIII.16. HS /1 db, JPM/. - Hazánkban a leggyakoribb *Scymnus* fajok egyike. Elsősorban lomberdők szegélyén a lombkoronaszintben fordul elő. Levéltetveket fogyaszt. Elterjedt Európától Dél-Szibériáig.

Scymnus /*Pullus*/ *ater* /KUGELANN, 1794/. - Hu. Somogy m., Barcsi Ósborókás, Darány, Nagyberek, rostálva, 1984.X.8. MO /1 db, TTM/. - Magyarországon szóróanyag elterjedésű, ritka faj /5. ábra/. Lombos- és tölgyes lakója, levéltetveket fogyaszt. Eddig Európából mutatták ki.

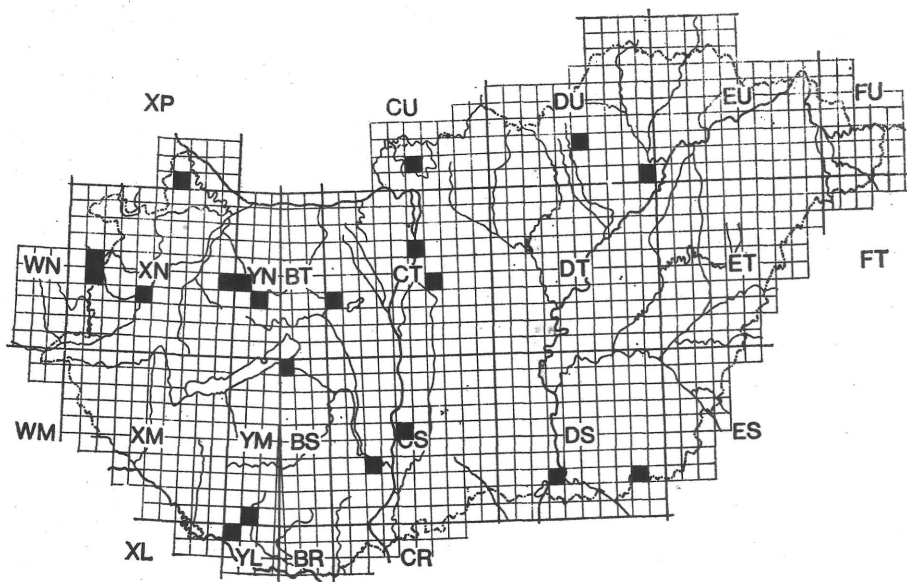
Scymnus /*Pullus*/ *haemorrhoidalis* /HERBST, 1797/. - Barcsi Ósborókás, 1979. VI.13. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VI.26. HS, SJ /1 db, JPM/. - Hazánkban elég gyakori. Főleg lápos-mocsaras területeken található, szárazabb biotópokban nagyon ritka. Az alacsony növényzeten tartózkodik, levéltetveket fogyaszt. Előfordul a palearktikus régióban Európától Szibériáig.

Scymnus /*Pullus*/ *auritus* /THUNBERG, 1795/. - Barcsi Ósborókás, 1979.XI.24. HS, SJ /1 db, JPM/. - Magyarországon sokfelé megtalálható, elég gyakori faj. Meleg, száraz erdők szegélyén a fák ágairól kopogtatható. Levéltetűfogyasztó. A Távol-Kelet kivételével az egész palearktikus régióban előfordul.

Scymnus /*Pullus*/ *subvillosus* /GOEZE, 1777/. - Hu. Somogy m., Darány, Malaise-csapda, 1982.VI.23. BF /1 db, TTM/. - Magyarországon elég gyakori. Szárazság és melegkedvelő faj. Lombos- és tölgyes fákra kopogtatható, levéltetveket fogyaszt. Előfordul Európától és Észak-Afrikától Közép-Azsiáig.

5. ábra. A *Scymnus/Pullus/ ater* KUG. magyarországi lelőhelyei.
 Fig. 5. Hungarian localities of *Scymnus/Pullus/ ater* KUG.

6. ábra. A *Chilocorus renipustulatus* SCR. magyarországi lelőhelyei.
 Fig. 6. Hungarian localities of *Chilocorus renipustulatus* SCR.

Scymnus/Pullus/ suturalis THUNBERG, 1795. - Barcsi Ósborókás, 1979.VI.26. HS /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Nagyberék, erdei fenyves, kopogtatva, 1984.X.8. MO /2 db, JPM, 2 db, TTM/. - Magyarországon az őshonos és telepített *Pinus nigra*, illetve *Pinus sylvestris* állományokban mindenütt megtalálható, gyakori. Lucfenyvesekben sokkal ritkább. Levéltetveket fogyaszt. Előfordul Európától és Észak-Afrikától Szibériáig.

*Nephus /Nephus/ redtenbacheri /MULSANT, 1846/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/; Darány, temető, avar, rostálás, 1978.I.31. HS /1 db, JPM/; Középrigóc, hangyaboly rostálás, 1979.II.27. HS, SJ /1db, JPM/; Középrigóc, égeres, 1979.III.9. HS, SJ /1 db, JPM/. - Hazánkban a leggyakrabban előkerülő *Nephus*-faj. Főleg nedves, mezőföld élőhelyeken fordul elő. Alacsony növényeken tartózkodik, pajzstetveket fogyaszt. Elterjedt Európában, Észak-Afrikában, Kisázsiaiában és a Kaukázusban.*

Chilocorus renipustulatus /SCRIBA, 1790/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/. - Magyarország kiterjedtebb lomberdős területein sokfelé előfordul, de meglehetősen ritka /6. ábra/. A fák lombkoronasztójában él, ahol főleg pajzstetvekkel táplálkozik. Elterjedt a palearktikus régióban Európától Szibériáig.

*Exochomus quadripustulatus /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.III.14. HS, SJ /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.V.5. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.26. HS, SJ /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.VIII.30. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.IX.12. HS /2 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Nagyberek, 1984.V.31. VG /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Darány, temető, 1976.IV.6. UA /1 db, JPM/; Darány, nyíres, 1972.II.18. /2 db, JPM/; Darány, borókás-nyíres, 1973.XI.21. UA /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Nagyberek erdei fenyves, kopogtatva, 1984.X.8. MO /2 db, TTM, 4 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, Kuti-őrnáz, fűhálózás, 1984.X.9. MO /1 db, TTM, 1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, Középrigóc, 1977.II.11 UA /1 db, JPM/; Középrigóc, 1979.III.24. HS, SJ /2 db, JPM/. - Hazánkban közönséges. Elsősorban fenyvesekben él, Pinus-állományokban a leggyakoribb *Coccinellida*-faj, de lomboserdőkben is megtalálható. Levéltetvekkel és pajzstetvekkel egyenlő mértékben táplálkozik. A Távols-Kelet kivételével az egész palearktikus régióban előfordul.*

Platynaspis luteorubra /GOEZE, 1777/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VI.20. HS, SJ /2 db, JPM/; Darány, 1977.V.3. MZs /1 db, JPM/; Hu. Somogy m., Darány, 1982.VI.23. BF /1 db, TTM/. - Hazánkban elterjedt és elég gyakori. Általában nyílt növénytakasulásokban, így réteken, erdei tisztásokon, a gyepszíntben tartózkodik, levéltetűfogyasztó. Előfordul Európától és Észak-Afrikától Közép-Ázsiáig.

Endomychidae - Álbödék

Sphaerosoma globosum /STURM, 1807/. - Barcsi Ósborókás, tölgyes, 1979.IX.12. HS /8 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.X.23. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.XI.24. HS, SJ /1 db, JPM/. - Hazánk erdős hegyvidékein és a Dunántúlon sokfelé megtalálható, helyenként gyakori. Gombás avarban, mohában él, ahol gombaformákkal táplálkozik. Európa déli felében terjedt el.

Lycoperidina /Golgia/ succincta /LINNAEUS, 1767/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VII.19. HS /1 db, JPM/; Barcsi Ósborókás, 1979.XI.10. HS, SJ /2 db, JPM/; Darány, talajcsapda, 1977.III.18-IV.24. HS /2 db, JPM/; Középrigóc, 1980.IX.23. HS /1 db, JPM/. - Hazánkban elterjedt és gyakori. Lárvaival együtt pófetelegombákban él, a száraz, felnyílt termőtestekben gyakran csoportosan található. Néha gombás növényi anyagokban is megtalálható. Európai elterjedésű.

Mycetina cruciata /SCHALLER, 1783/. - Darány, hangyaboly, rostálás, 1979.II.6. HS, SJ /1 db, JPM/; Darány, Őrnáz, fenyő rostálás, 1978.VII.4. HS, SJ /2 db, JPM/; Középrigóc, 1979.III.24. HS, SJ /2 db, JPM/. - Magyarországon a hegyvidékek és a Dunántúl erdeiben helyenként gyakori. Korhadó, elgombásodott fákról gyűjthető, nem ritkán nagy csoportokban fordul elő. Elterjedt Európában és a Kaukázusban.

Endomychus coccineus /LINNAEUS, 1758/. - Barcsi Ósborókás, 1979.VII.19. HS /1 db, JPM/; Középrigóc, 1979.III.24. HS, SJ /1 db, JPM/. - Magyarországon elsősorban a hegyvidékek és a Dunántúl lomberdőkben gyakori. Taplókkal és más gombákkal átszőtt, korhadó fákon él. Európai elterjedésű.

Összefoglalás, értékelés; további lépés.

A 277 meghatározott *Coccinellida*-példány, mely a Barcsi borókásból előkerült, 38 fajhoz tartozik. Figyelembe véve, hogy Magyarországon mintegy 90 katicabogár-faj fordul elő, a tájvédelmi körzetből még sok további fajt várhatunk. Ha azonban a gyűjtött anyagot a Hortobágyi Nemzeti Parkból előkerült 33 fajhoz /MERKL 1983/ viszonyítjuk, elmondhatjuk, hogy a Barcsi borókás faunája gazdagabb, annak ellenére, hogy kiterjedése összehasonlíthatatlanul kisebb. Ennek oka főleg az, hogy a meglehetősen monoton Hortobágygal szemben a Borókás kis területen sokkal változatosabb képet nyújt; egymás mellett megtaláljuk a dunántúli zárt lomberdők és az Alföldre jellemző homokos sztyeppfoltokat. A Hortobágyon szinte hiányzó fenyvesek jelenléte a Borókásban további katicabogár-fajokkal színezi a faunát.

A Borókás fajgyűjtésének egy részét igen tág ökológiai tűrőképességű, általánosan ismert, nagyon gyakori fajok teszik ki, ilyenek: *Adalia bipunctata* L., *A-donia variegata* GZE., *Coccinella septempunctata* L., *Coccinula quatordecimpustulata* L., *Propylea quatordecimpunctata* L., *Psyllobora vigintiduopunctata* L., *Scymnus frontalis* F. A tág ökológiai tűrőképesség okozza e fajok széles földrajzi elterjedését is; áréájuk gyakorta az egész palearktikus régiót átfogja, legfeljebb az eurázsiai kontinens távol-keleti partvidékén, Japánban és Koreában hiányoznak. Társuláspreferencia az ilyen fajoknál alig mutatható ki; általában társulásközömbös /ubiquista/ elemeknek tekinthetjük őket.

A katicabogarak másik része többé-kevésbé körülhatárolható biotópokhoz kötődik. E kötődés igen eltérő mértékű lehet, de a tájvédelmi körzet fajait figyelembe véve végis célszerű a következő csoportokat elkülöníteni /nem feledve, hogy számos faj több csoportba is elhelyezhető/.

1. Mocsarak, nedves és mezofil rétek fajai. Vizenyős talajú láp- és mocsárrétek növényzetén, vízparti nádasokban tartózkodó fajok: *Anisosticta novemdecimguttata* L., *Coccidula scutellata* HRNST. Más fajok általában - főleg lárvállapotban - nedves területeken találhatóak, de telelőhelyet vagy táplálékot keresve az imágók szárazabb helyeket is felkeresnek: *Hippodamia tredecimpunctata* L., *Nephus redtenbacheri* MULS., *Scymnus haemorrhoidalis* HRBST. A *Subcoccinella vigintiquatorpunctata* L. és a *Tytthaspis sedecimpunctata* L. kizáradó lápréteken, úde réteken él leginkább.

2. Sztyeppterületek fajai. A Borókásból eddig két ilyen faj került elő. Az egyik a szélesebben elterjedt *Hyperaspis reppensis* HRBST., amely a hegyvidékek déli lejtőin és az alföldi sztyeppéken egyaránt megtalálható; a másik a *Hyperaspis erythrocephala* F., melynek előfordulása a tájvédelmi körzet homoki gyepein kapcsolatot mutat a Duna-Tisza-köze homokbuckásaival.

3. Lomboserdők fajai. Általában nagy elterjedésű fajok, melyek minden lomboserdőtípus lombkoronaszintjében előfordulnak: *Calvia decemguttata* L., *Calvia quatordecimguttata* L., *Calvia quindecimguttata* F., *Chilocorus renipustulatus* GZE. Egyesek néha fenyőkön is megtalálhatóak: *Adalia decempunctata* L., *Stethorus punctillum* WSE. Mások az erdő felnyíló részein /tisztásokon, erdőszéleken/ a fák alsó ágain vagy a gyepszintben élnek: *Platynaspis luteorubra* GZE., *Scymnus ater* KUG., *Scymnus auritus* THBG., *Scymnus pallipediformis* GÜNTH., *Scymnus rubromaculatus* GZE., *Scymnus subvillosus* GZE.

4. Vízhez kötött erdők fajai. Hasonlóan az előző csoporthoz, e fajok is a lombkoronaszintben élnek, de csak a láp- és mocsárerdőkben vagy patakmenti égerekben fordulnak elő: *Oenopia impustulata* L., *Sospita vigintiguttata* L. Az *Oenopia conglobata* L. a fűz-nyár ligeterdőkben a leggyakoribb, de más erdőfajtákban is megtalálható.

5. Fenyvesek fajai. Valamennyi csoport közül a túlevelű erdők faunája határolható körül a legjobban, mivel a tipikus fenyőlakó katicabogarak sohasem, vagy csak kivételesen bukkannak fel lomboserdőkben: *Anatis ocellata* L., *Harmonia quadripunctata* PONT., *Myzia oblongoguttata* L., *Scymnus nigrinus* KUG., *Scymnus suturalis* THBG. Az *Exochomus quadripustulatus* L., bár rendszeresen előfordul lombos fán is, zömmel a fenyvesekben található.

Amint arról már szó volt, a Barcsi borókás *Coccinellidáinak* faunalistája nem tekinthető teljesnek. Elsősorban a gyűjtők figyelmét gyakran elkerülő apró *Scymnus*- és *Nephus*-fajok közül várhatóak újabbak, köztük akár különleges ritkaságok is. Mindazonáltal a feltűnő színezetű "nagy" katicabogarak között is vannak

fajok, melyek eddig még nem kerültek elő, de előfordulásuk biztosra vehető.

Az Endomychidae családnak mindössze 14 faja él Magyarországon, többségük meg-
lehetősen ritka. A Barcsi borókásban gyűjtött 23 példány 4 fajt képvisel, melyek
a leggyakoribbak közül valók. További fajokat elsősorban gombás anyagok vagy han-
gyabolyok rostálásával, illetve az egyes fajok életmódjának ismeretében célirá-
nyos gyűjtéssel keríthetjük kézre. Két fajra azonban feltétlenül külön fel kell
hívni a figyelmet. Az egyik a Lelestes seminigra /GYLLENHAL, 1808/: hazánkból csu-
pán 10 régi, Somogy-megyei példánya ismert, újabb előfordulását a tájvédelmi kör-
zetből remélhetjük. A másik faj a Pleganophorus hispinosus HAMPE, 1855: ezt a
rendkívül ritka mirmeofil bogarat jelenlegi határainkon belül még nem gyűjtötték,
de Jugoszláviában a hazánkhoz közel eső területekről /Pélmonostor, Sátoristye/
már előkerült /vö. KAUFMANN 1914/. A dél-dunántúli erdőségekben, így a Barcsi bo-
rókásban is van rá esély, hogy hosszú évtizedek múltán újabb lelőhelye váljon is-
mertté.

I r o d a l o m

- BORHIDI, A. /1958/: Belső-Somogy növényföldrajzi tagolódása és homokpusztai vege-
tációja. - MTA Biol. Csup. Közl. 1: 343-378.
GALAMBOS, I. /1981/: A Barcsi borókás tájvédelmi körzet moha flórája. - Dunántúli
Dolg. Term. tud. Sor. 2: 25-42.
GALLÉ, L. /1978/: Adatok a Barcsi Ósborókás zuzmóvegetációjának ismeretéhez. -
Dunántúli Dolg. Term. tud. Sor. 1: 45-50.
HORVATOVICH, S. /1981/: Hazánk faunájára új és ritka bogárfajok a Dél- és Nyugat-
Dunántúlról, III. /Coleoptera/. - A Janus Pannonius Múz. Évk. 25 /1980/: 71-
82.
JUHÁSZ, M. /1983/: A Barcsi borókás tájvédelmi körzet magasabbrendű növényei. -
Dunántúli Dolg. Term. tud. Sor. 3: 35-46.
KAUFMANN, E. /1914/: Pécs város és Baranyavármegye bogárfaunája. - Pécs, 95 pp.
MERKL, O. /1983/: The Coccinellidae /Coleoptera/ of the Hortobágy National Park.
- In: MAHUNKA, S. /ed./: The Fauna of the Hortobágy National Park, II. Aka-
démiai Kiadó, Budapest: p. 207-210.
UHERKOVICH, G. /1978/: A Tíva-tó és a Nagyberek /Barcsi Ósborókás/ algáiról. -
Dunántúli Dolg. Term. tud. Sor. 1: 9-35.
UHERKOVICH, G. /1981/: A Szűrűhely-folyás /Barcsi borókás/tőzegmohás tavacsckájá-
nak algái. - Dunántúli Dolg. Term. tud. Sor. 2: 5-23.
UHERKOVICH, G. - KADÁR, G. /1983/: A Macsila-láptó /Barcsi-borókás/ limnológiai-
algológiai viszonyairól. - Dunántúli Dolg. Term. tud. Sor. 3: 5-18.
VASS, A. /1978/: A Barcsi Ósborókás mikroszkopikus gombái, I. - Dunántúli Dolg.
Term. tud. Sor. 1: 37-43.

Data to the coccinellid and endomychid (Coleoptera) fauna of the Barcs Juniper Woodland nature preservation area, Hungary

Ottó MERKL

The subject of this paper is the coccinellid and endomychid fauna of the
Barcs Juniper Woodland nature preservation area, being situated in the southeas-
tern part of County Somogy, Transdanubia, Hungary. The author took into consid-
eration the collection of Janus Pannonius Museum, Pécs as well as that of Hunga-
rian Natural History Museum, Budapest. On the base of 277 specimens belonging to
Coccinellidae and 23 specimens belonging to Endomychidae, occurrence of 38 and 4
species has been ascertained, respectively. However, an increase of number of
species is fairly possible.

Hungarian localities of *Oenopia impustulata* L., *Sospita vigintiguttata* L.,
Hyperaspis erythrocephala F., *Scymnus* /*Pullus*/ *ater* KUG. and *Chilocorus renipus-
tulatus* SCR. are depicted in UTM grid maps.

Author's address: Dr. Ottó Merkl
Hungarian Natural History Museum, Zoological Department
H-1088 B u d a p e s t, Baross u. 13.